

Česká pošta, s.p.
Politických vězňů 909/4
Praha 1

Korespondenční adresa:
Poštovní příhrádka 99
225 99 Praha 025

Vážený pan
Mgr. et Mgr. Jakub Michálek
Bořivojova 108
130 00 PRAHA 3

Váš dopis ze dne
28.08.2015

Naše značka
JID: 731874/2017/ČP

Vyřizuje / linka
Koubová/ l. 2120

Místo odeslání / dne
Praha /29.05.2017

Rozhodnutí

Generální ředitel České pošty, s.p., (dále jen „**odvolací orgán**“) jako orgán příslušný k rozhodnutí o odvolání dle § 16 odst. 3 a § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**InfZ**“), rozhodl podle § 90 odst. 5 správního řádu o odvolání pana **Mgr. et Mgr. Jakuba Michálka**, nar.: 06.02.1989, bytem Praha 3, Bořivojova 108, PSČ 130 00 (dále jen „**odvolatel**“) proti rozhodnutí České pošty, s.p., IČO: 471 14 983, se sídlem Praha 1, Politických vězňů 909/4, PSČ 225 99 (dále jen „**povinný subjekt**“), ze dne 26.08.2015, sp. zn. JID: 494792/2015/GŘ,

takto:

Rozhodnutí České pošty, s.p., ze dne 26.08.2015, sp.zn. JID: 494792/2015/ČP se v části týkající se informací požadovaných v otázce č. 2 žádosti mění tak, že požadované informace se odvolateli poskytují.

V části týkající se informací požadovaných v otázce č. 1 žádosti se rozhodnutí České pošty, s.p., ze dne 26.08.2015, sp.zn. JID: 494792/2015/ČP potvrzuje a odvolání se v této části zamítá.

O d ů v o d n ě n í

Dne 20.05.2015 odvolatel požádal povinný subjekt o poskytnutí informací s odkazem na ustanovení InfZ, a to konkrétně o poskytnutí těchto informací:

- 1) *Strategické a koncepční dokumenty povinného subjektu v oblasti informatiky.*
- 2) *Seznam všech použitých řešení v oblasti informatiky s použitými open source programy s uvedením dodavatele řešení, názvu počítačového programu, rozsahu nasazení (počet uživatelů, koncových zařízení, atp.).*

Povinný subjekt vydal dne 26.08.2015 rozhodnutí, sp. zn. JID: 494792/2015/GŘ, jímž žádost o poskytnutí informací odmítl podle ustanovení § 15 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**InfZ**“), a to s odůvodněním § 2 odst. 1 InfZ

s tím, že požadované informace se netýkají části působnosti povinného subjektu, v níž vystupuje jako poskytovatel veřejné služby „dotované“ veřejnými prostředky a v níž má povinnost strpět kontrolu veřejnosti nad způsobem, jakým je s takovými prostředky nakládáno. Naopak požadované informace se týkají části působnosti povinného subjektu, ve které je povinný subjekt vystaven volné tržní soutěži, proto by povinnost poskytnout požadované informace povinný subjekt nedůvodně a nepřiměřeně znevýhodňovala. Povinný subjekt tedy uzavřel, že požadované informace se nevztahují k působnosti (činnosti) povinného subjektu, která vyplývá z právních předpisů regulujících postavení povinného subjektu (nejedná se o informaci vztahující se přímo k základním službám povinného subjektu) a u níž je s ohledem na její veřejnoprávní rozměr (veřejný význam) dán legitimní záměr veřejnosti na seznámení se s relevantními informacemi ve jménu efektivní veřejné kontroly.

Odvolatel podal dne 28.08.2015 proti tomuto rozhodnutí odvolání, ve kterém uvedl, že nesouhlasí s názorem povinného subjektu o neposkytnutí požadovaných informací z důvodu, že již nemá monopolní postavení na trhu. Dále uvedl, že tato skutečnost nemůže opravňovat povinný subjekt k tomu, aby úplně nebo selektivně neposkytoval informace podle InfZ, neboť InfZ žádný takový důvod nezná. Odvolatel dále nesouhlasil s tvrzením povinného subjektu, že je povinným subjektem jen v určité části své působnosti, která je vymezena tzv. základními službami, neboť InfZ stanoví, kdo povinným subjektem je a kdo není, nikoliv, kdo jím je pouze zčásti.

Odvolací orgán se odvoláním, které vyhodnotil jako odvolání podané k tomu oprávněnou osobou a včas, podrobně zabýval, a na základě níže uvedených úvah dospěl k závěru, že odvolání není důvodné. Dne 30.09.2015 vydal rozhodnutí č.j. JID: 594712/2015/ČP, kterým podané odvolání zamítl a rozhodnutí povinného subjektu ze dne 26.08.2015 potvrdil s odůvodněním, že požadované informace nelze poskytnout v souladu s odůvodněním původního rozhodnutí a dále vzhledem k tomu, že požadované informace mají charakter obchodního tajemství podle ustanovení § 504 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“).

Proti rozhodnutí odvolacího orgánu podal odvolatel správní žalobu k Městskému soudu v Praze vedenou pod sp.zn. 11 A 201/2015. Městský soud v Praze vydal dne 20.04.2017 rozsudek č.j. 11 A 201/2015-36 (dále jen „rozsudek“), kterým rozhodl tak, že se Rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 30.09.2015, sp.zn. JID: 594712/2015/ČP zrušuje a věc se vrací povinnému subjektu k dalšímu řízení.

V souladu s ustanovením § 20 odst. 4 písm. b) InfZ se pro odvolací řízení dle InfZ použijí ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

V návaznosti na vydaný rozsudek se odvolací orgán opětovně zabýval podaným odvoláním. Po pečlivém přezkoumání dospěl k závěru, že je odvolání zčásti důvodné, a to ohledně informací požadovaných v otázce 2 žádosti.

Povinný subjekt tedy sděluje odvolateli informace požadované v otázce č. 2 žádosti, a to přehledně zpracované v následující tabulce:

Název		Dodavatel	Rozsah	
			Uživatelé	PC
Aplikační servery	Liferay	Profinit, IBA	40 000	
	Tomcat	ČP	100 000	
	Apache	ČP	500 000	
Databáze	MySQL	ČP	5000	80
Operační systémy	Suse Linux	Newps	30 000	15 000
Framework	Struts	ČP	250 000	60
	Spring	ČP	250 000	60
	MyBatis	ČP	250 000	60
	Ehcache	ČP	250 000	20
Vývojářské nástroje	Eclipse	ČP		70
	NetBeans	ČP		50

Co se týká informací požadovaných v otázce č. 1 žádosti, odvolací orgán uvádí, že se ztotožňuje s argumentací uvedenou v rozhodnutí povinného subjektu ze dne 26.08.2015, sp. zn. JID: 494792/2015/GŘ, kterou doplňuje následovně:

Povinné subjekty jsou v souladu s ustanovením § 2 odst. 1 InfZ povinny poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti. Povinný subjekt je na jedné straně subjektem, který formálně naplňuje některé z definičních znaků veřejné instituce ve smyslu § 2 odst. 1 InfZ, jak byly vymezeny rozhodovací praxí Ústavního soudu ČR a který poskytuje množinu tzv. základních poštovních služeb v celospolečenském zájmu, na straně druhé je podnikatelským subjektem, který poskytuje služby ryze komerční povahy v prostředí plně liberalizovaného trhu poštovních a s nimi souvisejících služeb.

Při realizaci práva na informace ve smyslu čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod (dále „**Listina**“) musí povinný subjekt ve smyslu InfZ zohlednit faktická specifika každého jednotlivého případu. Právní úpravu svobodného přístupu k informacím a příslušnou judikaturu, která InfZ vykládá, nelze aplikovat mechanicky a formálně. Vždy je tak nutné vážit jednotlivé zájmy, které si mohou v konkrétním případě konkurovat, a vyvážit je tak, aby výsledkem vyřízení žádosti nebyla nepřiměřená újma na právech odvolatele, ale ani povinného subjektu.

Povinný subjekt si je vědom toho, že v části své činnosti naplňuje definiční znaky veřejné instituce, a to zejména, když poskytuje množinu tzv. základních poštovních služeb v celospolečenském zájmu. Je nicméně ovšem i toho názoru, že nelze pominout skutečnost, že je také poskytovatelem poštovních služeb a řady dalších služeb ryze komerční povahy, které poskytuje jako každý jiný podnikatelský subjekt na plně liberalizovaném trhu.

Odvolatel v žádosti uvedl, že požaduje strategické a koncepční dokumenty povinného subjektu v oblasti informatiky bez bližší specifikace, o jaké konkrétní dokumenty by se mělo jednat. Povinný subjekt za strategický a koncepční dokument v oblasti informatiky považuje dokument nazvaný

„Strategie České pošty (2012 – 2016)“ (dále jen „**strategie**“). Jedná se o interní dokument povinného subjektu.

Povinný subjekt je v souladu s ustanovením § 9 odst. 1 InfZ oprávněn neposkytnout požadovanou informaci v případě, kdy je obchodním tajemstvím. Podle ustanovení § 504 občanského zákoníku tvoří obchodní tajemství konkurenčně významné, určitelné, ocenitelné a v příslušných obchodních kruzích běžně nedostupné skutečnosti, které souvisejí se závodem a jejichž vlastník zajišťuje ve svém zájmu odpovídajícím způsobem jejich utajení. Odborná literatura dochází ke konstantnímu závěru, že za obchodní tajemství lze považovat skutečnosti obchodní povahy, jakými jsou např. seznamy zákazníků, **obchodní plány, záměry**, apod.

Dokument nazvaný strategie je klíčovým a strategickým dokumentem v oblasti informatiky pro povinný subjekt. Jedná se o „obchodní plán“ v oblasti informatiky povinného subjektu, z něhož je patrné, jaké aktivity zamýšlí povinný subjekt v oblasti informatiky ve vymezeném období realizovat, jaké jsou jeho silné a slabé stránky v této oblasti, obchodní příležitosti, záměry, apod. Jedná se o strategický dokument pro každý podnikatelský subjekt, který si velmi pečlivě chrání a který podléhá zvláštnímu režimu utajení.

Poněvadž požadovaný dokument obsahuje „obchodní plán“ v oblasti informatiky u povinného subjektu na vymezené období, je bezpochyby zřejmé, že se jedná o informace, které jsou konkurenčně významné. Tyto informace vyplývají z provozní činnosti povinného subjektu a povinný subjekt je získal z důvodu dlouhodobého poskytování služeb s výhledem na další své působení na trhu. Pokud by požadované informace získal jakýkoli konkurent povinného subjektu, získal by tak konkurenční výhodu, která by mohla vést k tomu, že by povinný subjekt ztratil danou obchodní příležitost, resp. ztratil konkurenční výhodu, kterou v tuto chvíli na trhu má, resp. by to mohlo vyústit ve ztrátu výhodných obchodních podmínek pro povinný subjekt. Žádný subjekt pohybující se na plně konkurenčním liberalizovaném trhu dopředu neodkrývá své plány v tak strategické oblasti, jakým je oblast informatiky.

Vzhledem k charakteru a obsahu strategie nemůže být pochyb o tom, že daný dokument obsahuje informace, které jsou určitelné a pro povinný subjekt ocenitelné. V případě, kdyby se strategie dostala do rukou obchodním partnerům či konkurentům povinného subjektu, hrozila by povinnému subjektu materiální újma v řádech miliard korun. Je nutné si uvědomit velikost povinného subjektu, výši jeho obrátu, velmi široký záběr předmětu podnikání a poskytování specifických služeb, např. i pro stát.

Jak již bylo řečeno výše, požadované informace nejsou v obchodních kruzích běžně dostupné. Strategické a koncepční dokumenty považují podnikatelské subjekty za citlivé dokumenty obsahující významné interní informace o směřování podnikatelské činnosti daného subjektu, jeho strategiích v rámci jeho podnikatelské činnosti, apod. Každý podnikatel si všechny dokumenty zachycující jeho plány do budoucna velmi pečlivě střeží, chrání je a snaží se zabránit prostřednictvím všech dostupných prostředků tomu, aby se dostaly do nepovolaných rukou. Tyto dokumenty tedy nelze považovat za veřejně dostupné a lze si jen velmi těžko představit, že by je povinný subjekt zveřejňoval. Podnikatelské subjekty tyto dokumenty vytvářejí ve svém zájmu a podřizují je stupni utajení odpovídajícímu jejich významu. Obecně lze tedy konstatovat, že strategické a koncepční dokumenty a v nich obsažené informace jsou obchodním tajemstvím každého podnikatelského subjektu. K tomuto závěru došla i odborná literatura.

Oblast informatiky je nedílnou součástí procesu poskytování poštovních i dalších služeb povinným subjektem. Strategie a koncepce v této oblasti se projevují v nákladové složce nabízených služeb a jsou tedy podstatným faktorem pro úspěch v rámci hospodářské soutěže na trhu poštovních služeb. Pokud by povinný subjekt musel zveřejňovat své strategické a koncepční dokumenty v oblasti informatiky široké veřejnosti, tj. také konkurenčním podnikatelským subjektům, došlo by jednoznačně k poškození povinného subjektu jako účastníka hospodářské soutěže na trhu poštovních i dalších služeb.

Nemůže být pochyb o tom, že dané informace souvisejí s činností, a tedy obchodním závodem, povinného subjektu. Dané informace jsou klíčové pro poskytování všech služeb povinného subjektu, ke kterým je oprávněn dle obchodního rejstříku.

Poněvadž požadovaný dokument představuje „obchodní“ plán povinného subjektu v oblasti informatiky a obsahuje tak velmi citlivé a důvěrné informace, je ve společnosti evidován a chráněn v režimu obchodního tajemství (jako tzv. „důvěrný“). Jako takový je tak od počátku jeho vzniku, tzn. od roku 2012, označen, je s ním tak nakládáno, což mj. znamená, že je přístupný v celém rozsahu pouze nejvyššímu vedení společnosti (tj. generálnímu řediteli a vrchním ředitelům). Povinný subjekt tedy učinil výslovný projev vůle, že daný dokument je obchodním tajemstvím, a to dávno předtím (již v roce 2012), než mu byla doručena žádost odvolatele.

Povinný subjekt má tedy enormní zájem na utajení tohoto dokumentu. Právo k tomuto obchodnímu tajemství vykonává pouze povinný subjekt.

S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že informace požadované odvolatelem splňují všechna kritéria, která podle občanského zákoníku i příslušné odborné literatury a judikatury musí splňovat obchodní tajemství.

Pro úplnost ještě odvolací orgán uvádí, že v daném případě nejsou naplněny podmínky ustanovení § 9 odst. 2 InfZ, neboť v daném případě nedochází ze strany povinného subjektu k vynakládání veřejných prostředků.

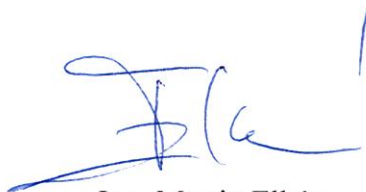
K argumentaci odvolatele uvedené v rámci soudního řízení o tom, že na internetu byl zveřejněn dne 22.01.2015 dokument nazvaný „Strategie rozvoje České pošty“, si odvolací orgán dovoluje uvést jen toliko, že se nejedná o strategii povinného subjektu popsanou výše. Dokument, na nějž poukazuje odvolatel, se týkal Odštěpného závodu České pošty, s.p., nikoli povinného subjektu.

Kromě zákonného důvodu pro odepření požadovaných informací blíže rozebraného výše (§ 9 odst. 1 InfZ), je odvolací orgán i toho názoru, že daný dokument nelze odvolateli poskytnout i z důvodu uvedeného v § 11 odst. 1 písm. a) InfZ. Dokument nazvaný strategie je interním dokumentem ve smyslu citovaného ustanovení InfZ, který se vztahuje výhradně „dovnitř“ povinného subjektu a autoritativně neovlivňuje žádným způsobem, přímo či nepřímo, činnost povinného subjektu navenek, tedy činnost vůči osobám, které nejsou povinnému subjektu personálně nebo jinak podřízeny. Proto je povinný subjekt jeho poskytnutí oprávněn omezit, a to i v celém rozsahu.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

V Praze 29.05.2017

Ing. Martin Elkán
generální ředitel
Česká pošta, s.p.